

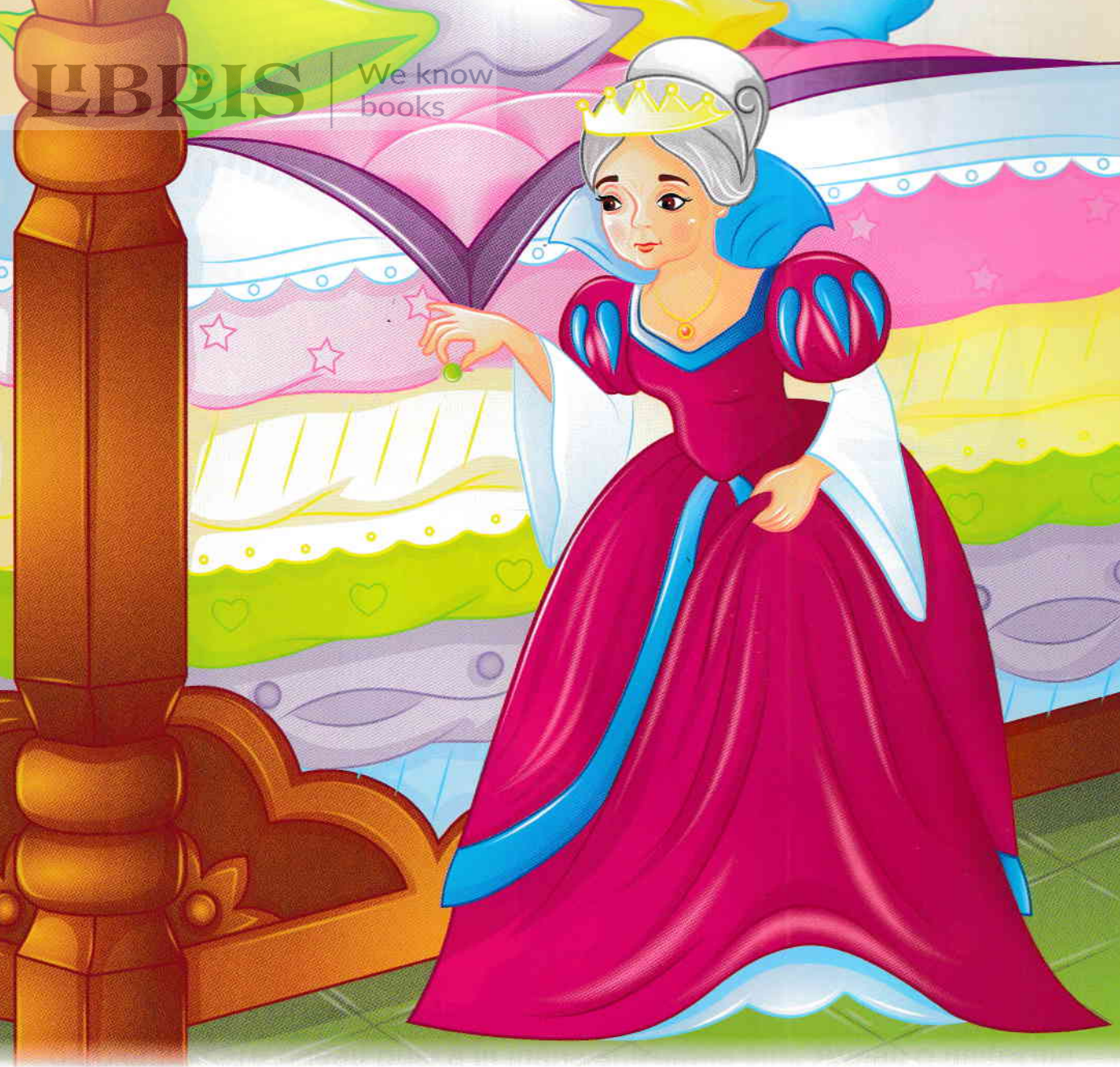

Prințesa și bobul de mazăre

Trăia odată un prinț care dorea să se însoare cu o prințesă, dar cu o prințesă adevărată.

Și a colindat lumea în lung și-n lat ca să găsească una pe placul lui și tot n-a găsit. Prințese erau destule, dar el nu putea să știe dacă erau adevărate, fiindcă tuturor le lipsea câte ceva. Și prințul s-a întors iar acasă și era foarte necăjit, pentru că tare ar fi vrut să găsească o prințesă adevărată.

Într-o seară, se stârnise o furtună cumplită, tuna, fulgera și ploua cu găleata; era o vreme teribilă.

Deodată s-a auzit cum bate cineva la poarta orașului și regele, tatăl prințului, a poruncit să se deschidă. La poartă stătea o tânără udă până la piele și necăjită, care s-a prezentat drept o prințesă.

— Bine, vedem noi îndată! s-a gândit regina. S-a dus în odaia de culcare, a dat la o parte toate saltelele și a pus pe scândurile patului un bob de mazăre. Pe urmă a pus peste mazăre douăzeci de saltele de lână și douăzeci de perne mari de puf.

Aici s-a culcat prințesa. Dimineața au întrebat-o cum a dormit.